

Sådan set 19/1-90

Mine tider er i din hånd

HVOR ER DER forskel på tiderne i et menneskeliv!

Der er sundhedstider og sygdomstider, der er fødsel og død, der er latter og gråd. Der er ungdomstid, hvor livet ligger foran de fleste, men for nogle afbrydes brat. Der er alderdommen, hvor alt, hvad der ligger foran for mange, er vanskeligt og smertefuldt – og hvor livet er så tungt, at man ønsker, det vil tage en ende.

Der er nederlag og sejre, dybe fald i synd, som mærker én for livet, selv om synden er sonet. Der er venskaber og fjendskaber, særligt vanskeligt er forholdet til tidligere venner, som gik i stykker, undertiden i den fælles kamp for Jesu sag på denne jord.

Der er tider, hvor visheden om barnekåret hos Gud er intakt, andre tider, hvor troen anfægtes i sin grund. Særligt vanskeligt er det, når man er sat til at hjælpe andre ud af deres anfægtelse, og samtidig selv er anfægtet. Der er tider, hvor familielivet trives, andre tider, hvor det vantrives. Det er vanskeligt at skulle ud at tale om forsoningen med et uforsonligt sind over for sine nærmeste.

OG HVOR ER DER forskel på tiderne i et land.

Går et land fra ét politisk system over til et andet, kan det for den enkelte borger eller for folket som helhed blive bedre eller dårli-

gere tider i forhold til, hvad gårsdagen bragte.

Det er godt, når statsmagten ikke lægger hindringer i vejen for evangeliets udbredelse, dårligt når den gør det. Som kristne samfundsborgere beder vi ikke om martyrtider. Samtidig lærer erfaringen os, at kirken kan lutres i »dårlige« tider, og »gode« betingelser for kirkens forkyndelse fører ikke nødvendigvis gode tider med sig.

Ydre gode kår takker vi som kristne for – og glæder os, når kristne i andre lande får tilsvarende kår. Men ydre gode kår garanterer ikke, at mulighederne bruges, som de skal.

JOVIST! DER ER FORSKEL på gode og dårlige tider. Igennem de gammeltestamentlige salmer møder vi mennesker, som tør klage deres nød, hvad enten der er ydre eller indre fjender, der forårsager nød, ondskab og trængsel. Når de er i nød, forsøger de ikke at benægte det. De råber til Gud. Og takker Gud, når trængseltiden er ophørt.

SOM EN FUGL KVIDRER i det fri, kvidrer den troende israelit, når Herren i sin nåde har grebet ind. Gode tider er det, når Herren i sin nåde har grebet ind. Gode tider er det, når man med salmisten kan sige: »Herre, jeg stoler på dig, jeg siger: Du er min Gud, mine tider er i din hånd.« (Sl.31,15f.).

